

ƏTRİNDƏN DOYMADIĞIMIZ ÇİÇƏK

(Diyallı kənd tam orta məktəbinin IV sinif şagirdi
Xədicə Şabanovanın ölümünə elegiya)

Vətən bağçasında körpə bir fidan böyüyürdü; vaxtsız əsən xəzan yeli onu soldurub məhv etdi. Rəngarəng güllü bağçamızda bir çiçək açmışdı; Gözəlliyindən zərifliyindən, ətrindən doymaq olmurdu. Səmanın yelləri qara nəfəsi ilə qısa və mənalı ömrünə son qoydu.

Zümrüd çəmənlikdə cəh-cəhindən doya bilmədiyimiz bir bülbül ötürdü. Bənzərsiz nəğmələri ötənləri heyran edir, ötüb-keçənləri ayaq saxlamağa vadar edirdi.

Bu körpə fidan, çiçək, bülbül tək cə bir nəslin, bir ailənin sevinci, fərəhi deyildi. O, neçə-neçə məclisimizin bəzəyi, tədbirimizin gözü, neçə-neçə insanın fərəhi idi.

Hər məclisin nəbzini tutmağı, insanların ürəyinə yol tapmağı bacarırdı, ruhunu oxşayırdı.

Ona özünü səhnədə necə aparmağı, şeiri necə söyləməyi demək, öyrətmək artıq idi. Hər sözün, hər misranın mənasına varmağı, onun dinləyiciyə, tamaşaçıya necə çatdıracağını, onu necə sevdircəyini çox gözəl anlayır və bunu sənətkarlıqla bacarırdı. Təbii ki, hər tədbirdəki ən gurultulu alqışlar da ilk andan tamaşaçının ürəyinə yol tapmağı bacaran, bu körpə bülbülün ünvanına səslənirdi.

Gələcəyi aydın və parlaq idi. Hamının tanıyaçağı, sevəcəyi bir insan yetişirdi.

Cəmiyyətdə bir vətəndaş kimi fəxri yer tutacağı gün kimi aydın idi...

Fəqət... kimin ağına gələrdi ki, bu körpə fidandan acı bir xatirə qalar və bu xatirənin ağrısı-acısı çoxumuzu yandırır-yaxar.

Aldığımız acı xəbər - körpə Xədicənin qəfil həyatdan köçməsi onu tanıyanları şoka saldı.

Bu necə ağırdır ki, ağzını açan kimi insanların üzünə ilıq bir təbəssüm çiləyən, ürəklərə nur yağışı süzdürən, yaşından qat-qat artıq düşüncəyə malik olan bu qızcıqazı bir daha görməyəcək, səsinə eşitməyəcək, istedadı ilə fəxr etməyəcəksən.

Sanki əsən bu acı rüzgara bir həftə ərzində ölümlə-həyat arasında çırpınan və nəhayət, bu qanlı vuruşmada insafsızcasına məğlub olub, bütün varlıqlara "əlvida" deyən bu istedadlı qızcıqazı

zın yoxluğuna adamın inanmağı gəlmir.

Sanki dəhşətli bir yuxunun içindəsən, ayılacaqsan, hər şeyin qara bir rəy olacağını görüb sevinəcəksən.

Təəssüf, çox təəssüf ki, bu, həqiqət oldu. Ruh göylərdəki mələklərlə birgə süzən bu məsum qızcıqazın qəfil ölümü bizi də valideynləri, qohumları, doğmaları, əzizləri qədər yandırır yaxdı.

Nə etməli, taleyin qədəri belə imiş. Lakin bir həqiqət aydındır ki, o solmaz bir çiçək kimi, sönməz bir ulduz kimi həmişə bizimlə olub, qəlbimizdə əbədi yaşayacaqdır. Qoy bizim yanıqlı qəlbimizdən süzülüb gələn sözlərimiz onun əbədi evinə - körpə məzarına qoyulan ən gözəl çələng olsun.

Əzizlərinə səbir diləməkdən başqa çarə tapmayanların adından:

Rəna Mirzəliyeva